

Uredništvu novina „Razmisli i sudjeluj“

Kad izađete iz vlaka na Glavnom kolodvoru naše metropole zabljesne vas kapelica za molitvu površine oko 4x5 metara s dva stola na ulazu na kojima se nalaze gomile propagandnog vjerskog materijala Obiteljskog centra Kaptol 3. Pomislili biste da se nalazite na nekom svetištu, a ne na Željezničkom kolodvoru. Na ulazu u kapelicu postavljene su 1994. godine dvije ploče u čast posjete pape Ivana Pavla II., a kapelica je namjenjena za molitvu putnika prolaznika.

Uočio sam da se molitvena mjesta postavljaju i u bolnicama, a korpusi (raspela) vise na zidovima nekih škola. To me iznenađuje jer mi je poznato da je Isus govorio da je hram Božji u nama, a ne u kućama od kamena.

Vaš list nosi naziv „Razmisli i sudjeluj“ i ja, eto, razmišljam gledajući TV kako je moguće da naša vojska posjećuju u paradnim uniformama svetište u Mariji Bistrici, Lourdesu i druga svetišta kad Isus nije nikad govorio o svecima jer je to izmišljotina Crkve? Postavljam pitanje kakve to veze ima s petom Božjom zapovijedi „Ne ubij“ i Isusovim upozorenjem da „svatko tko se mača laća od mača će i poginuti“? To, doduše, i nije za čuditi se jer je država bila agilna i ubrzo nakon stjecanja nezavisnosti izgradila je Vojni ordinarijat na najljepšoj lokaciji i uvela takozvane dušebrižnike u vojsci i policiji koje narod plaća, a sve je „legalno“ obavijeno plaštom demokracije.

Jednako tako me ne čudi kad država uvodi vjeronauk u škole, a neprimjetno i u vrtiće. Nemam ja ništa protiv vjeronauka kao takvog, ali neka ide tamo gdje i pripada, u vjersku instituciju o svom trošku, a ne da se nameće silom u školski sustav.

Prema statističkim podacima u Hrvatskoj je evidentirano oko 87% katolika, što znači da većina na negativan način diskriminira manjinu i nameće joj svoju ideologiju, sve pod plaštom demokracije.

U svim vremenima postojala je otvorena ili prikrivena koalicija Crkve i bilo kog oblika vlasti, a to traje od 325. godine kad je rimski car Konstantin prihvatio kršćanstvo kao državnu religiju i zajedno s ondašnjim Crkvenim poglavarima preokrenuo Isusovo učenje sažeto sadržano u „Govoru na gori“ kao i 10 Božjih zapovijedi u Crkvenu doktrinu. Tako je Krist ponovo razapet i Crkva ga uvijek iznova svojim ne-djelima razapinje. To se danas ogleda i u povratu Crkvene imovine koju je Crkva kroz stoljeća stekla na sumnjiv način, protuustavnim ugovorima s Vatikanom o plaćama Crkvenih dužnosnika, uvođenju vjeronauka u škole umjesto etike, masovnoj izgradnji crkava (s čijim novcem?!) dok velik dio naroda glada... Na svjetovnim i vjerskim svečanostima u prvim redovima sjede predstavnici vlasti i Crkveni poglavari. Političari skupljaju bodove na prijemu kod pape ljubeći mu ruku. Političari, kao i novinari i urednici državne televizije HTV-a u svojim programima, tepaju mu nazivajući ga „Svetim ocem“, dok u Bibliji Isus nedvosmisleno poučava: „Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš - onaj na nebesima.“ (Matej 23,9)

Raduje me da se konačno u ovom društvu u ova krizna vremena pojavio časopis koji ukazuje na neke od uzroka društvene i moralne krize te na grijeha nedodirljivih.

Molim da s tim u vezi poduzmete ono što u vašoj moći kako bi se ovakva izokrenuta društvena praksa promijenila u pozitivnom smislu.

U Zagrebu, 20.05.2009. godine

(Osobni podaci poznati uredništvu)